

RMK I.1698/a

R M K I.

1698a

BUZGO

Könyörgésekkel tellyes

SZOMORU VERSEK

1704.

RMK I.1698/a

~~S. C. Spring~~

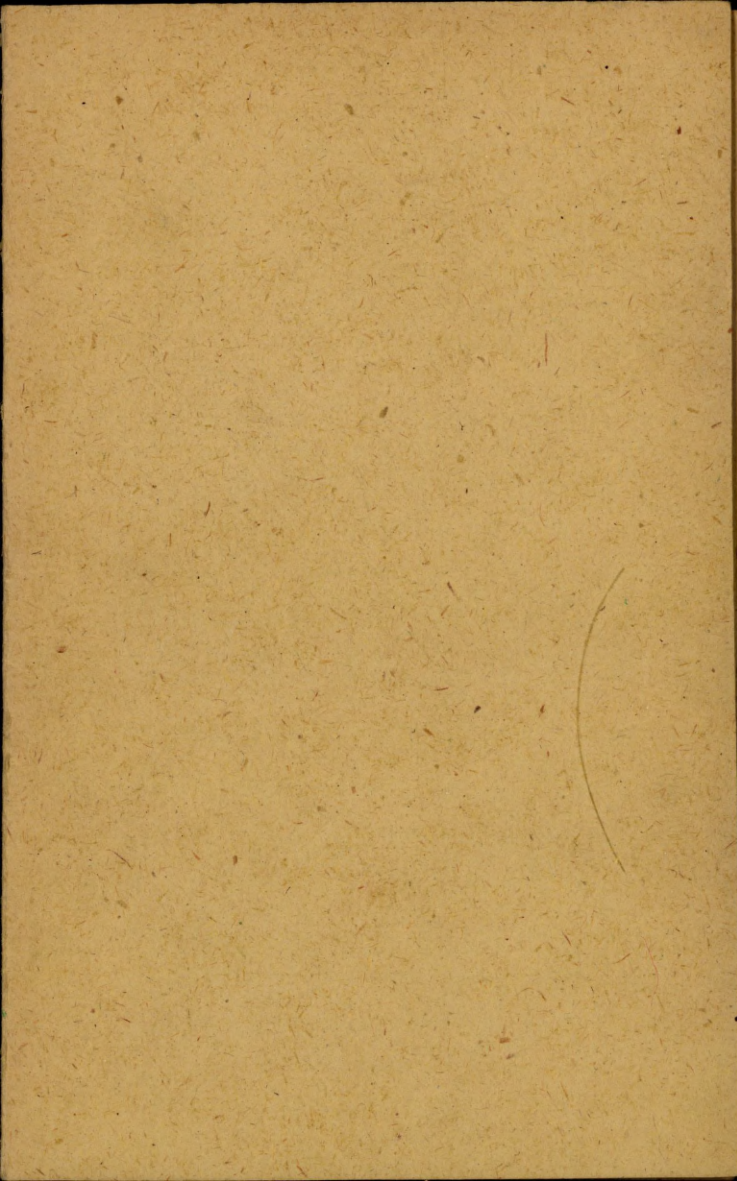
~~1835~~

~~1835~~

RMK I

1698a

Relys

RMKI 1698 a

BÜZGO KÖNYÖRGISEKKEL ES
alázatos vallás titellel tellyes

SZOMORU VERSEK:

Melhyek,

Ez Magyar hazának súlyos és el-
vifelhetetlen igája alól való fel-
szabadulásaért, s' annak vigben
vitelire Istentől elő állittatot Ke-
gyelmes és Méltóságos Fejedel-
münkért, és utánna való fő fő
rendekért s' Vitézlőkért egy igyű
formában szerezstettek, kívánván
Istentől áldást ez Magyar hazára
és abban livő minden igaz
haza fiaira és lako-
fira.

Nyomtatott, 1704. Esztendőben.

Ad Notam: Mit bizik ez Világ hú Dicsőségibé.

GYÖZHETETLÉ Király menyeyi nagy Felség
Az kinek tanácsod mérhetetlen mély-
ség,

Mindé gondolatod tsak tista bőltséffig
Te cselekedeted mindenkori szentfig.

Ur Isten Mi Atyánk mi nagy segedelmünk,
Híszszük hogy jól látod mire jutott ilyünk,
Mint hatalmazot-el rajtunk ellenfigünk,
Vas igája alat kinek el-epedtünk.

Bánatra fordula jaj az mi örömünk;
Meg búvult siralmunk el-mult ékeffigünk,
El-távozot túllünk ékes dicsőffigünk,
Végső romlásunkal jaj mostan kűszködünk.

Az mi nagy romlásunk viaskodik velünk,
Erőnk penig gyenge hogy velle meg kűsdgyünk
Mert fok felől üldöz álnok ellenfigünk,
Melly ellen senki nints ki fel fogja ilyünk.

Seregeknek erős s hatalmas Királlyá,
Ki minden Uraknak csak te vagy fő Ura,
Mennyei és földi erő birtokodba
Vagyon, és tülled fűg ezeknek hatalma.

Gyakran jút eszünkben régi boldogsága,
Edes Nemzetünknek kedves nyájja sága,
Mellyet az földhöz vert ellenfigünk karja,
Kinek gyalázattyát vífélyük régulta.

Örökké való Ur Jehova nagy Isten,
Meg-valyuk előtted mert vitkeztünk igen,

Egész

Egész nemzetetűl szent Feltűged ellen,
Hitetűlenűl éltűnk szent tőrvinyed ellen.

Régtűl fogva Uram ez az bűnös nemzet,
Sokképpen haragra tigated ingerlet,
Nem csuda ha méltán már meg-bűntetteted,
Bofszű állafodrul mert el-felejtkezet.

Gyakran mi közöttűnk szegény nyomorgatás
Bűvön vőlt az árva őzvegy szorongatás,
Erőszak szidalom Isteni káromlás,
Találatik ma-is ezeknek bő szállás.

Irgyűffig gyűlölűffig harag és csalárdcság,
Vagyon ez nemzetben számtalan undokság,
Bűvőlűkodik trágár undok fajtalanság,
Atyafiak közöt való háboruság.

Száma nincsen Uram mi gonofságinknak,
Méltán vagyon helye rajtunk haragodnak,
Igazán szállot ránk sulya ostorodnak,
Mi gerjesztettűk-fel tűzét haragodnak.

Erős bofszű álló Feltűffig Ur Isten,
Vallást téfűnk néked igaz vagy mindenben,
Tudgyuk hogy nem bűntetz senkit-is bűntelen,
Miltán bűntetz tehát minket mindenekben.

Régtűl fogva nyőgvén hordozzuk haragod,
Idegenek jármát nyakunkon hogy tartod,
Véűkeink gyűmölcsit velűnk kősteltatod,
Ostorod ez napig fejűnkön fen tartod.

Zengő kiáltással régen az Prophéták,
Szent akaratodat nekűnk meg-mondották,
Bűn ellen haragod ők túttunkra adták,
Kesterű Gyűmölcsit az bűnnek mondották.

A 2

Meg-

Meg-érdemlyük Uram ezt hát tülled méltán,
Hogy ne szenvedgy minket tovább az föld hátán,
De tapasztaltasd-meg haragodat nyilván
Mivelünk, hogy minden tanulna ez példán.

De tekints Ur Isten régi kegyelmedre,
Nem az mi meg-veszet gonosz erköltsűnkre,
Hanem Szent Fiadnak drága érdemire,
S' érettünk ki ontott szentígyes Virire.

Téríts-meg hát minket bűnünk meg-bocsáttad
Az mi napjainkat immár meg újjítsad,
Fel huzot ostorod rullunk el-fordítsad,
Végső romlásunkat reánk ne borítsad.

Ez bűnös nemzet közt igazak ötvenen,
Hogy ha találtnak avagy csak negyvenen,
Harminczan vagy huszan vagy leg-aláb tizen,
Cselekedgyél Uram velünk kegyelmesen.

De ha csak egy igaz sem lenne közöttünk,
Mivel hogy bűnnélkül senki nincs közöttünk,
Igaz az UR JESUS a' kiben mi hiszünk,
Az ő érdemiért tégy jól hát mi velünk.

Allas helyűnkre már Uram Isten minket,
Borítsad szégyenben mi ellenfigűnket,
Tölts be vig örömmel el alélt lelkűnket,
Ujjíts-meg Ur Isten nyomorult éltűnket.

Sok infigűnk után adgy már nyugodalmat,
Ejtsed nagy veszályban nyomorgatoinkat,
Az kevely népekre borullyn gyalázat,
Ne szenvedgyük tovább fok csufolásokat.

Rajtunk uralkodó idegenek jármát,
Törd őszve Ur Isten nehéz vas igáját,
Szégyeníts-meg kevely fel-fuvalkodását,

Had

Had ísmérje-meg már el-vigtire magát.

Erős boszszú-álló feregeknek ura,
Hozzád folyamodó szeginyek oltalma,
Siralmas özvegyek s' árvák édes Attya,
Kicsiny feregednek kézfűly oltalmára.

Kely-fel oh Jehova s' légy vezérünk nekünk,
Szégyenűlőn-meg már gonosz ellenfigűnk,
Te magad hadnagyul ály elő közöttünk,
Hogy meg ne győzeűnk te harczoly érettünk.

Ne enged hogy szégyent valyunk ez dologbá
Mellyben fel indultunk bizván hatalmadban,
Ne adgy nagy Ur Isten ez világ szájában,
Hogy velünk vagy inkább mutasd-meg valoban.

Oh mely fokban mondgyák Urá ezt minékünk
Kicsoda teheti hogy mi jót nyerheűnk,
De deríts-fel Uram kegyelmed mi nekünk,
s' Tündököltesd orczád világát felettünk.

Mert hozzád emelyük az mi szemeinket,
Mint szolgák Urunktul várunk segedelmet,
Nem vettyük senkiben mi reminfigűnket,
Mutasd hát nyilván hatalmas erődet.

Kegyelmez-meg Urá kegyelmez-meg nekünk
Mert az kevelyektől igen nevettetünk,
Rút gyalázattokkal immár meg-tölt lelkünk,
El-híszszük hogy látod fok kezerűfigűnk.

Az melly Méltóságos férfiat előnkben,
Fejedelműl adtál Uram mi előnkben,
Tisztíthez illendő minden kegyelmidben,
Adgy részt ő nékie mennyei erődben.

Az bölts Salamonnak minden böltsességit,
Ad néki Ur Isten Dávid kegyességit,

A 2

Az

Az erős Sámsonnak az ő nagy erejét,
Az Ezekhiásnak kegyes buzgó lelkét.
Mint Mójses Jósue járhatson előtted,
Legyen tükör gyalánt néki szent törvényed,
Az ő árnyikában hogy te szegény néped,
Találjon nyugalmat el-alult feregéd.

Az Ur feregének amaz Fejedelme,
Jósuénak magát ki meg jelentette,
Mind ilyjel és nappal ályon ő mellette,
Minden dolgaiban legyen vezérője.

Jól látod Ur Isten az ő ellenfigi,
Mind titkon és nyilván való fok gyilkosi,
Eletit vadászó mirges fok irigyí,
Menyi fokban vadnak vér szopó kigyói.

Ezek ellen Uram te szent Angyaliddal,
Keritsed be őket mint erős kő-fállal,
Isteni erőddel mint erős bástyával,
Ved környül Atyai kegyes oltalmaddal.

Ő ellenfiginek álnok hálójában,
Ne enged hogy essék azoknak torkokban,
Sőt minden irigyit ad Uram markában,
Hogy meg tapodhassa nyakokat valóban.

Boldogítsad Uram az ő jó szándikát,
Ez el alult népnek folytathassa dolgát,
Özvegynék árvának nyomorultnak baját,
Ez szegény hazának foghassa-fel pártját.

Tedd fővé Ur Isten minden ellenfigin,
Valakik örültek szomorú esetin,
Adgyad hogy idővel csalárd áruloin,
Bölcszuját álhassa hamis vádoloin.

Véle meg-edgyezet igaz fő rendeit,

Bele

Pörsöl bennünket haragjának lángja.

Mert az mi Atyáink és Fejedelmink,
Papjaink Biráink és Fő-rendeink,
Az Föld népével Ifjaink véneink,
Igen vétkeztünk nevelvin bűneink.

Az Isten törvénye becestelenfigben,
Jutot mi közöttünk kedvetlenfigben,
Minden rendeknél majd meg-verő félben,
Vagyon betzide unalmas kétfigben.

Uralkodik közöttünk minden hamiság,
Isteni káromlás és paráznaság,
Minden gonoszra való hajlandóság,
Jó Istenünkhöz nagy háládatlanság.

Utálatos bűnünk szám-láthatatlan,
Alnok csalárdcságunk ki mondhatatlan,
Kikkel az Istent bősfszontyuk untalan,
Kiirt ostroma iánk szállot valóban.

Régtől fogva nyögünk mint az galambok,
Meg-aláztuk magunk mikint az juhok,
Mert Atya nélkül nagy gyámoltalanok
Vagyunk, s' kineznek idegen tutorok.

De el-fordította az Ur orcáját,
Mert meg ferteztette minden test útát,
Nem halgattya-meg könyörgisünk szavát,
Mert nem hadgya-el ez nép gonoszságát.

Nem rövidültek-meg az Ur kezei,
Nem nehezültek-meg az ő fülei,
Nem szunnyadoznak szentsíges szemei,
Az még térőkhöz készek fejedelmi.

De fok bűneinknek sűrű fellege,

Allot

Allot könyörgisünknek eleibe,
Az tött szakadást hogy ilyen későre,
Erkezzik hozzánk az ő segedelme.

Tegyünk szövetfiget hát Istenünkél,
Keressük - meg őtet tellyes lélekkel,
Térjünk-meg hozzá töredelmes szível,
Isten lesz velünk nagy segedelmivel.

Imé az Ur Isten jó tetziséből,
Szerzet Vezéreket nagy kegyelmiből,
Kiket miképpen Józsephet tömlőczből,
Akkippen vőtt ki az halál töriből.

Ne villye hát senki vak szerencsének,
s' Ne alitsa senki csak törtinetnek,
De az Istennek bőlts rendelésnek,
Ez szegény néphez való jó kedvinek.

Könyörögjön azért minden keresztyén,
Az nagy Ur Istennek ki földön mennyen,
Valamit akar vighez viszen könyen,
Tégyen jól velünk szent Fiáért ingyen.

Mondván légy kegyelmes Uram minékünk,
Ne tekénts temérdek fertelmes bűnünk,
Tedd-le páltzádat az mellyet ellenünk
Fel huztál Uram, s' ne perely mi velünk.

Meg-valyuk Ur Isten fok bűneinket,
Kik felül haladtak fejeink felet,
s' Azok foksága fel éri az eget,
Múltán szenvedgyűk hát itiletedet.

Mostan mi Istenünk mostan halgas-meg,
Mi imádságinkat kérünk ne vesd-meg,
Orczád világát mi rajtunk láttasd-meg,
Ellensiginket nagy erődben ronts-meg.

Tülled

Tülled emeltetett Fejedelmünket,
Ald-meg oh nagy Isten mint te hivedet,
Adgyad ő néki az te Szent Lelkedet,
Ki minden jóban erőssitse őtet.

Ezechiás Asa Jofaphát Ielkit,
Ad néki Ur Isten Sámson erejit,
Bólts Salamonnak minden bölseffigit,
Dávid Királynak az ő kegyeffigit.

Mint Móses Jósue járjon előttd,
Az ő ékessége legyen törvinyed,
Ő árnyikában hogy te szeginy niped,
Vegyen pihenést el-fáradt Sereged.

Az ő imádságit Uram halgasd-meg,
Efedezisire kérünk felely-meg,
Keserves ügyét népednek tekénts-meg,
Ellensigünket szent nevedért ronts-meg.

Ő mellette livő fő fő rendeit,
Hűségiben livő minden tiszteit,
Ő tülle függő minden Vitézlőit,
Ted szerencsésse s' boldogits hiveit.

Tudatlanságokban légy tanítójok,
Filelmes ügyekben bátorítójok,
Ellensig földin légy ő kalauzzok,
Az viadalban erőssítsed karjok.

Rettents-meg sziveket ellensígeeknek,
Ved-el bátorságát gyűlölőjöknek,
Szánd-meg romlását, el-epet népednek,
Ronts-meg hatalmát fok üldözőjöknek.

Támasz Uram köztök Gedeonokat,
Szerez Isten filő szabadítókat,
Sámson erejű vitéz férfiakat,
Jósue lelku igaz Hadnagyokat.

Tied

Tied oh nagy Isten az szabadítás,
Te tülled származik menybül az áldás,
Mennyen és földön tied az országlás,
Tevagy az Felsig nincsen kivüled más.

Felfigedben bizunk légy segitsíggel,
Mi nagy romlásinkbul Uram éppits-fel,
Pöröly Ur Isten mi velünk pörölkkel,
Harczoly érettünk fok ellenfiginkel.

Bocsásd-meg Ur Isten ez nipnek bűnét,
Ne tarts-meg számtalan fok gonosz vitkit,
Tekénts-meg inkább szent Fiad érdemit,
Ertünk ki ontott drágálatos virit.

Nincsen magunk láttjuk semmi érdemünk,
Kivel Felfigedről kegyelmet nyerjünk,
S' veszedelmünkbul ki menekedhesünk,
Mert mind az égig fel-hatot fok bűnünk.

Bizunk azért Uram nagy kegyelmidben,
Szent Fiad által tött szövetsíggelben,
Az meg térökhöz tött igiretedben,
Ezekben bizván járulunk elődben.

Fogadd kegyelmesen könyörgisünket,
Tündököltesd rajtunk kegyes színedet,
Dicsőítsd-meg bennünk szent nevedet,
Közöld mi velünk drága kegyelmedet.

Es mi ugy mint az te nyájjad s' fereged
Hirdetyük örökké jó téteminyed,
Es firul fira erős segedelmed,
Aldgyuk örökké dicsőíliges neved.

Láttassék-meg Uram ez Világ előt,
Hozzánk való kedved minden nép előt,

Vala-

Valakik rajtunk vöttek nagy erőt,
Hogy te általad vehet minden erőt.

Oh mindenható Ur ki az gonoszbul,
Jókat tucz ki hozni nyomorúságbul,
Jó békefiget ez háborúságbul,
Szerez mi nekünk irgalmaságbul.

Csatold őszve szívit az nagy rendeknek,
Békefig szerető Lelket nékiek,
Adgy oh nagy Isten hogy szegény népednek,
Jó Békefiget hogy szerezhessenek.

Kiirt szent nevedet minden időben,
Aldgyuk és imágyuk tiszta lilekben,
Oh Szent Háromság ki egy Isteníggben,
Magasztaltatol mind örökké Amen.

RMK I.1698/a